

Sygn. akt VI Gz 127/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Sędziowie: SSO Anna Walus-Rzqsa

SSO Barbara Frankowska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela: **(...) Sp. z o.o. w W. (poprzednio (...) Sp. z o.o. w W.)**

z udziałem małżonki dłużnika: **E. J.**

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 20 lutego 2015 r. sygn. akt V GCo 145/14

postanawia:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

(...) Sp. z o.o. w W. (aktualnie (...) Sp. z o.o. w W.) złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu, tj. aktowi notarialnemu z dnia 15 maja 2013r. (...) zaopatrzonemu w klauzulę wykonalności przeciwko dłużnikowi W. J. postanowieniem Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu z dnia 20 listopada 2013r. także przeciwko małżonce dłużnika E. J.. Wnioskodawca wskazał, że W. J. wraz z małżonką E. J. są współwłaścicielami na prawach wspólności małżeńskiej nieruchomości opisanej we wniosku. Zaś wskazany we wniosku tytuł egzekucyjny przeciwko W. J. powstał w ramach działalności gospodarczej dłużnika, do czego nie była potrzebna zgoda jego małżonki (art. 36 § 3 kro).

Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu zaskarżonym postanowieniem oddalił powyższy wniosek na podstawie art. 787 kpc wobec nie wykazania przez wierzyciela, że czynność prawna stwierdzona wskazanym we wniosku tytułem egzekucyjnym została dokonana przez dłużnika za zgodą jego małżonki. Fakt, że dłużnik może stosownie do art. 36 § 3 kro zarządzać majątkiem, który służy mu do prowadzenia działalności gospodarczej bez zgody małżonka nie ma znaczenia, bo w postępowaniu klauzulowym fakt zgody musi wykazać.

Wierzyciel w zażaleniu na powyższe postanowienie wniósł o jego zmianę i uwzględnienie wniosku oraz zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje zarzucając naruszenie art. 787 kpc polegające na jego błędnej wykładni i nieprawidłowym zastosowaniu poprzez oddalenie wniosku na podstawie niewykazania przez wierzyciela, że czynność prawna dokonana przez wnioskodawcę została dokonana za zgodą małżonki dłużnika, podczas gdy zgodnie z art. 36

§ 3 kro zgoda taka nie jest wymagana. W takim wypadku wnioskodawca w celu uzyskania klauzuli wykonalności na małżonką zobowiązany jest wyłącznie do wykazania, że E. J. jest małżonką dłużnika oraz, że wierzytelność powstała z czynności prawnej, co zostało w sprawie wykazane.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie wierzyciela nie jest uzasadnione.

Wierzyciel w tej sprawie stoi na stanowisku, że skoro dłużnik jest na mocy art. 36 § 3 kro uprawniony do samodzielnego (bez zgody współmałżonka) zarządzania przedmiotami majątkowymi służącymi do wykonywania zawodu lub prowadzenia działalności zarobkowej to do nadania do nadania klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika, w celu zaspokojenia się z majątku wspólnego małżonków, nie ma potrzeby wykazywania zgody współmałżonka. Stanowisko to jest oczywiście nieprawidłowe i sprzeczne z treścią art. 787 kpc. Czynność prawna podejmowana przez małżonka w warunkach art. 36 § 3 kro jest ważna i zgoda małżonka do jej dokonania nie jest potrzebna, ale jeżeli skutkiem tej czynności prawnej jest uzyskanie przez wierzyciela tytułu egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi, to zaspokojenie się wierzyciela z majątku wspólnego dłużnika i jego małżonka uzależnione jest od wykazania przez wierzyciela, że stwierdzona tytułem egzekucyjnym wierzytelność powstała z czynności prawnej dokonanej za zgodą małżonka dłużnika, a wykazanie tego może nastąpić tylko na podstawie dokumentu urzędowego lub prywatnego, o czym bez żadnych wyjątków stanowi art. 787 kpc. Przepis ten wprowadził bowiem ograniczoną odpowiedzialność majątkiem wspólnym małżonków za zobowiązania zaciągnięte przez jednego z małżonków. Obecnie zaspokojenie długu wynikającego z jakiegokolwiek zobowiązania zaciągniętego przez jednego z małżonków, z całego majątku wspólnego obojga małżonków - inaczej niż w poprzednim stanie prawnym - ma charakter wyjątkowy. Jest ono możliwe pod warunkiem udzielenia zgody przez drugiego z małżonków na zaciągnięcie zobowiązania, co podlega wykazaniu przez wierzyciela stosownym dokumentem w postępowaniu klauzulowym.

Wierzyciel nie musi wykazywać zgody małżonka na zaciągnięcie zobowiązania tylko wtedy, gdy zamierza zaspokoić się z przedmiotów majątkowych wchodzących w skład przedsiębiorstwa będącego składnikiem majątku wspólnego, ale wówczas musi wystąpić z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika w warunkach art. 787¹kpc. W tej sprawie niewątpliwie wierzyciel w takim wnioskiem nie wystąpił, na co wprost wskazuje żądanie wniosku.

W przedmiotowej sprawie wierzyciel błędnie zakładając, że nie ma obowiązku wykazywania zgody małżonka dłużnika na zaciągnięcie zobowiązania nawet nie zamierzał tego zrobić, co prawidłowo skutkowało oddaleniem wniosku. Sąd Rejonowy zaskarżonym postanowieniem nie naruszył regulacji art. 787 kpc.

Mając na uwadze powyższe zażalenie jako bezzasadne oddalono na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i 13 § 2 kpc.